

Sermo

guerram dñō suo. Et qn̄ fuit senex rediit ad regē qui suspendit ipm in furca vt merebas. Non sic facit deus cum sit totus pius de his qui veniūt ad ipsum ab occidente timori. De quib⁹ dicitur Esa.lix. Timebunt qui ab occidente nomē dñi ⁊ qui ab ortu solis gloriā eius cum venerit q̄si fluuius violentus quē spūs dñi cogit. Nota timebunt qui ab occidente supple veniunt nomē dñi nō dicit nomen creatoris vel redemptoris seu saluatoris. sed dicit nomen dñi. Qm̄ ista noia faciunt q̄splures stare in peccatis cogitātes q̄ xp̄us est creator ⁊ nō inuanū creauit nos. Sicut argētarius nō inuanū facit cupā argenteaz vt ipsam projiciat tē. Idem de nomine redemptoris q̄ redemit nos tē. Idem de nomine saluatoris. qz cum sit saluor saluabit nos. Idem de nomine gubernatoris ideo gubernat nos. Sed timebūt nomē dñi quod ē nomē iusticie. Ido h̄iere. x. Non est similis tui i dñs dñm magn⁹ es tu ⁊ magnū nomē tuum in fortitudine quis nō timebit te. rex gētium. Hoc nomē dñs tangit cor qn̄ hō cogitat q̄ deus ē dñs ⁊ ego sum seru⁹. Ido si nō facio sibi bonū seruitū ipē damnabit me. Isto modo venit tumor dñi. sed tumor solus modicū yalet. Ido oportet q̄ ibi sit amor. Secūdo dicit quali fluuius violentus quē spūs dñi cogit. Si dicat. qn̄ senex timebit nomen dñi. Rñdeo cū venerit q̄si fluui⁹ violentus. s. contritio. Quando senex videbit se ppinqū morti ⁊ cogitat penas inferni. et quid erit de ipso. tūc sicut oliua conteris int̄ duas molas. Mola superior est rigor diuine iusticie. Mola inferior est pena inferni. tunc venit fluuius violentus. s. contritio cū lachrymis d quo multū gaudeat deus ⁊ sancti. David. Fluuiis impetus letificat ciuitatē dei. ps. xlvi. Lu. xv. Gaudiū ē angelis dei sup vno peccatore penitentiā agente. Et Ezech. iiiij. Abi amarus in indignatione spirit⁹ mei. manus em̄ dñi erat mecum confortans me. Nota quō manus dñi habz qnq̄ digitos. Pollex est cordis cōtritio. Index oris cōfessio. Nediūs debitorū restitutio. Ne dicus iniuriarū remissio. Juricularis eucaristie cōmunicio. Fiat manus tua vt saluet me. David. Dico tertio q̄ quidā veniunt ab aquilone ad uersitatis p dolorem sicut sunt illi qui in aduersitate cōuertunt ad deum ⁊ veniunt ad ipsum tracti p dolorem. Quia sicut aquilonaris ventus ē frigidus ⁊ stringit homines. ita aduersitas vel tribulatio stringit hominem cum deo. Job. xxxvij. Ab aquilone venit aurum. id ē ex tribulatiōe ve nit homo ad deū. quia sicut aurū purificat in for nello. ita peccator purificat in tribulacione. Sunt multi qui qn̄ sunt in pspēritate nō curant deo sicut mulieres pulchre iuuenes. sed curant de ornamentis tripudijs tē. Et qn̄ deus mittit eis tribulationes aduersitates infirmitates diuisiones cum viris suis tūc veniūt ad deū ieunant d

V

ponunt vanitates tē. Itē hoies luxuriosi auarii supbi parum curant deo. Nota similitudinē. Luc. xiiij. de illo qui fecit cenaz magnā ⁊ vocavit multos qui cena parata noluerūt venire tē. Qui misit seruū di. Compelle eos intrare. s. per aduersitates dolores ⁊ tribulationes tē. Idē de hominib⁹ mūdanis qui se excusant de cena glo rie nec curant ire p bonam viam seu viam quam nobis parauit christus. De qua dicit Jobānes Apocal. xix. Beati qui ad cenam nuptiarū agni vocati sunt. A qua aliq̄ se excusant dicētes. vil lam emi. Ecce supbiaz. Quidā di. iuga boū emi qnq̄. Ecce auariciā. Quidā di. vxore duxi. Ecce luxuriam. Sed cōpellunt venire aduersitatibus ⁊ tribulationibus infirmitatibus tē. ⁊ sic ve niunt ab aquilone. Greg⁹. mala que nos hic premunt ad deum ire cōpellunt. sicut puer compelli tur a patre vt vadat ad scolā pcutiendo. De isti potest dici illud. ab aquilone venit aurum. Job. xxxvij. Dico quarto q̄ quidā veniunt ad deum de meridie pspēritatis. Iti veniūt tracti p rigorē. Meridies que est rigida ⁊ fertilis signifi cat pspēritatem que est habere abundantia bo norū temporaliū honorū dignitatum diuinarū sanitatum tē. que retrahunt homines ne veniāt ad deum. Autoritas. In crassatus ⁊ impingua tus dilatatus dereliquit deum factorē suum ⁊ recessit a deo salutari suo. Deut. xxxij. Sed qn̄ tales qui sunt in pspēritate cōuertunt ad deū. vt David ⁊ patriarche. dicunt venire a meridie pspēritati ad deū. Auto. Abac. iiij. De ab austro veniet ⁊ sanctus de mōte pharam. pharam. id ē abundans. De his quattuor simul yna Autoritas. Ab oriente adducā semen tuum ⁊ ab occidēte cōgregabo te. dicam aquiloni da. ⁊ austro. noli phibere. Esa. xliij. Nota ab aquilone adducā semen tuū. s. iuuenes. nō violenter s. p amo rem ⁊ libere. Ab occidēte congregabo te. Hic d sacco tritici in agro dispersi quo nō pōt congregari nisi a deo. Hic nec homines mundani q̄ ha bent cor dispersum hincinde in diuītis honoribus om̄es radices cordis ponunt hic inferius. dicā aquiloni. i. tribulationi. da. ⁊ austro. i. pspēritati. noli phibere.

In die Ephie. Sermo sextus

Ates in lumine tuo. Esa. lx. Pro declara ratione tē. Scindū q̄ dñs noster ie sus christus volens ostēdere ⁊ declarare differētiā inter temp⁹ ante suā incarnationē ⁊ temp⁹ post dixit. Si quis ambulauerit in die nō offendet. qz lucē hui⁹ mūdi videt. Si aut̄ ambulaue rit i nocte offendet. qz lux nō ē in eo. Job. xij. In ista autoritate xp̄s cōparat tps an̄ incarnationē nocti ⁊ tps post incarnationē diei. Rō qz sicut dē dies qn̄ solucet ⁊ dē nō absentiā sol. Idez de

In Epiphania dñi

christo sole iusticie. de quo dicit ygini Marie. Felix nāq es sacra ygno maria rē. hic sol iusticie ex peccato. Ade fuit absens generi humano. Yoles adam plus cōplacere vxori q̄ deo. come dit de cibo yetito rē. Aug⁹. Adā peccauit nolēs cōtristare suas delitias. Quia sicut adā interposuit mulierem inter se r̄ deū quēadmodū terra interponit inter nos r̄ solem q̄ occidit rē. Jō Dauid. Sol cognouit occasuz suū posuisti tenebras r̄ facta ē nox. p̄s. cīh. Sol. s. christus iusticie cognouit occulum suū q̄ adā peccauerit interponendo vxore rē. Posuisti tenebras. s. peccatorū miseriariū r̄ dolorū r̄ facta est nox que durauit v. M̄ annis r̄ vltra. Ideo tunc tempis gentes qui ambulabant p̄ istū mūdū cadebat in erroribus rē. quia nō habebat claritatē scientie euāgeliæ. ideo dicit christus de illo tempe. Si q̄s ambulauerit in nocte offendit. quia lux nō est in eo. sed oto sole iusticie sup̄ terra in die nativitatis lēcepit dies clara dans claritatē doctrinariū euāgeliū r̄ instructionū moraliū. De isto die dīc christus. Si quis ambulauerit in die nō offendit. id est. nō cadit in errore vel dubitationē vel falsam opinionem. imo credit fidē catholicam a christo p̄dicataz qui nō fallit nec fallitur nec decipit nec decipiſ. Ideo apostol⁹. Mox p̄cessit dies aut̄ ap̄ propinquabit. ad Rhoma. xiiij. De isto die dicit p̄pheta spiritu p̄pheticō dño nro ieu xpo. Ambulabunt gentes in lumine tuo. p̄t̄ thema. Mo do ad eundū ad paradisum ne cadamus sunt nobis necessaria q̄ttuor lumina q̄ habem⁹ a dño. scz

Lumen intelligentie naturalis
Lumen doctrine spūalis
Lumen exempli virtualis
Lumen grē diuinalis

De quolibet istorū lumenū dicit thema. Ambulabunt gentes in lumine tuo rē. Primum lumen nobis necessariū p̄ eundo ad paradisuz ne cada mus est lumen de intelligentia naturali ne hō sit stultus. Unde intellectus seu ratio naturalis nihil aliud est q̄s quoddā lumen illuminās camerā conscientie quēadmodū cereus accensus illuminat domū ad dirigendū nos in agendis. De isto lumine loquit David deo di. Signatū est super nos lumen vultus tui dñe dedisti leticiam in cor de meo. p̄s. iiii. Nota sup̄ nos nō dicit infra nos scz in sensualitate. sed supra nos. s. in mente. Cū isto lumine homo p̄t̄ regere se bene r̄ gubernare in tribus singulariter. s. In credēdis. In fieri dis. In sperādis. Primo in credēdis. quia sicut ille qui viget intellectu naturali q̄n intrat magnā domum vel palaciū intellectu naturali cognoscit potentia dñi qui illud fecit rē. Sic persona que viget intellectu naturali q̄n videt palaciū hū? mūdi cuius camere sunt in celo vbi sunt filii; r̄ amici dei. Stabulū est hic vbi sum⁹ nos cū bestiis. Carter inferni est inferius in corde terre p̄ malefacto

ribus. Ex aspectu ergo palaciū hū? mūdi potest cognosci potentia dñi qui talem domū creauit solo intellectu naturali absq̄ magistro r̄ doctore. quia nulla domus fit a seipso. Item in ordinatiōne r̄ motu corporū celestiuꝫ intellectu naturali potest cognosci sapientia dei. Item ex eorum utilitate q̄ influunt hic q̄tidie r̄ continue potest cognosci bonitas dei. Hoc dicit apostol⁹ ad Rho. s. Inuisibilia dei a creatura mūdi p̄ ea que facta sunt intellecta conspiciunt ita vt sint inexcusabiles. Nota inuisibilia dei sic sunt attributa diuina vt potētia sapientia bonitas rē. a creatura mundi. s. ab homine intellectu vigente p̄ ea que facta sunt rē. ita q̄ sunt inexcusabiles. s. Illi qui nō credunt. Secundo lumine intellectus naturalis possumus nos gubernare in fiēdis. vnde dato q̄ de us nō dedisset nobis decem p̄cepta moralia. per intellectum naturalem possent sciri r̄ teneri. Tertio intellectu naturali sciū r̄ ostendit r̄ seruatur q̄ nullus fidelis seruus r̄ bonus debet p̄ aliqua re recurrere ad dñm suum potētē r̄ bonum. Ecce p̄mū p̄ceptum. Nō habebis deos alienos. Secundo intellectus naturalis ostendit r̄ indicat q̄ serui r̄ subditi debent loqui de dño suo cum reuerentia. Ecce secundū. Nō assumes nomē dei tui inuanū. Tertio intellectu naturalis dictat q̄ serui faciant aliquid r̄ tenent facere aliquod seruitū dño suo ex quo ipse p̄uidet ipsis de victu. Ecce tertium. Nō emeto vt diem sabbati sanctifices. Quarto intellectus naturalis dictat q̄ quilibet dñs vult q̄ in domo sua iuuenes honorat senes. Ecce quartū. Honora patrem r̄ matrem tuam rē. Quinto nullus dñs vult q̄ in domo sua aliquis recipiat vindictā de iniuria sibi facta. sed q̄ petat ab eo iusticiam. Ecce q̄ntū. Nō occides. Sexto nullus dñs vult q̄ in domo sua aliquis cum filiabus vel ancillis suis carnaliter conueniat nisi ipse dederit sibi in coiuigū. Ecce sextum. Non mechaberis. Septimo nullus dñs vult q̄ in domo sua aliquis recipiat aliquid ab eo vel ab alio sed q̄ sit cōtentus de pte sua quā dñs sibi dedit. Ecce septimū p̄ceptum. Nō furtum facies. Tē q̄ nullus diffamat alterum. r̄ sic de alijs. Patet ergo q̄ lumen intellectu naturalis dictat nob̄ qd̄ fiendum. Autoritas. Cū gentes que legem non habētes ipsi sibi sunt lex qui ostendit opus legi scriptum in cordibus suis. testimonium reddente illis conscientia ipsorū. Rhoma. ii. Tertio lumen intellectus naturalis sufficit ad ostendēdū nob̄ quid a deo sit sperandum. Quoniā ratio naturalis dictat q̄ quilibet bonus dñs potens sapiens r̄ iustus dat retributionem suis bonis seruitūs. r̄ malis seruatoribus dat punitionē. Cū

ergo deus sit summe bonus iustus potens et sapiens. Ideo oportet dicere de necessitate quod prius at suos bonos fructores qui seruiti sibi iuxta suam voluntatem. et quod punit malos et ceterum. Hec autem retributio bonorum vel punitio malorum servitorum non fit in hoc mundo. ergo oportet dicere et necessario credere quod est alia vita in qua prius iustos et puniat malos. vel deus esset iniustus quod absit. de be apostolus. Sine fide impossibile est quemque place re deo. Credere enim oportet accedente ad deum. quia est. et quod inquirentibus se remunerat sit. ad hebreos. xij. De isto lumine intellectus naturalis dicit thema. Ambulabunt genites et ceterum. Dico scd qd secundum lumen nobis necessarium est lumen de doctrina spirituali. Ratio. quia prius lumen scilicet intellectus naturalis solum nobis declarat quod debemus credere unum deum. et quid si endum et quid sperandum. sed non declarat nobis nec ostendit quod ille deus unus sit in essentia et trinus in personis. quia intellectus naturalis non sufficit ad hoc declarandum. ut pulchre ostendit sanctus Thoma. i. pte. q. xxxij. ar. s. huius rationem superius in quodam sermone repies. Ideo fuit nobis necessarium lumen doctrine spiritualis ab ore dei incarnati domini. Tres sunt quod testimoniū dant in celo. pater. spiritus et spūsanctus. et hic tres unus sunt. i. Joh. v. Ita lumen intellectus naturalis non sufficit nobis ad declarandum qualiter de illis tribus personis diuinis nec patrem nec spiritus sanctus sed filius fuit incarnatus. sed ostendit lumine doctrine cum apostolus dicit. Qui cum in forma deiescit non rapinā arbitratus est esse se equalē deo. sed semetipsum exinanivit formā serui accipiens in similitudinē hominū factus et habitu iumentus ut hō. ad Phil. ii. Item non sufficit intellectus naturalis ad declarandum quoniam virgo concepit et peperit et quoniam post partum virgo permanens. Sed hoc nobis ostendit lumine doctrine spiritualis dices. Ecce virgo concipiet et pariet filium non patrem nec spiritus sanctum. et vocabit nomen eius emmanuel Esa. viij. Item quod christus sit passus in cruce non in quantum deus sed in quantum homo non sufficit intellectus naturalis ad declarandum. Ideo fuit necessarium lumen doctrine spiritualis. quod ostendit quod christus voluit suspendi in cruce ne aliquis sibi credens et obediens suspendatur in furca inferni. et ipse deus voluit soluere precium redemptoris pro nobis pauperibus. ad Phil. ii. Humiliavit semetipsum factus patri obediens usque ad mortem morte autem crucis. Item non sufficit intellectus naturalis declarare quoniam christus est in sacramento altaris vero deo et verus homo perfectus immo fuit necessarium lumen doctrine spiritualis ab ore dei incarnati domini. Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus. Joh. vij. Nota vere est potus non similitudinarie. Si dicaf. et si sacerdos est malus ribaldus. et ceterum. nunquid vere conficit. respōdeo quod sic ita vere si cut sacerdos bonus et sanctus. quia non sit virtute

sacerdotis. quia solū est instrumentum. sed fit virtute verborum christi. Sed est ibi talis differētia. quia missa boni et deo sacerdotis est in salvationem sui et aliorum. Missa autem malii sacerdotis est in damnationem sui et aliorum vel illorum qui ipsam audiunt si publicus fuerit. dist. xxxij. Preter hoc. nihilominus consecrat sed ad sui damnationem. et ceterum. Gregorius de conse. dist. iiij. Quis fidelium dubium habet possit in ipsa imolationis hora ad sacerdotem vocem celos aperiri et in ipso iesu christi mysterio angelorum chorus adesse qui recomedat christum bonum sacerdotem. Nam etiam vero detestantur presentes a christo licentiā ipsum occidi. Quibus respondet christus. nolo moriē peccatoris sed magis ut couerteretur et vivat. Ezech. xvij. Item non sufficit lumen intellectus naturalis ostendere omnia que debemus facere ut quod debeamus baptisari et quod ibi mūdemur a peccatis a culpa et a pena. Ideo fuit necessarium lumen doctrine spiritualis. dist. xiiij. quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non introibit in regnum dei et ceterum. Joh. iii. Non sufficit intellectus naturalis quod si post baptismum peccamus quod per penitentiam iterum sanctificemur. sed necessarium est lumen doctrine christi dicitur. Quorum remiseritis peccata remittuntur eis et quorum retinueritis retracta sunt. Joh. xx. Item non sufficit lumen intellectus naturalis ad sciendum quid sperandum est in alio mundo quantum ad gloriam anime. vel quod horrendum et timendum quantum ad damnationem. et de resurrectione quantum ad corpus. Ideo necessarium est lumen doctrine spiritualis. dicitur. venit hora in qua omnes qui in monumentis sunt audient vocem filii dei. et procedent qui bona fecerunt in resurrectionem vitam. qui utro mala egerunt in resurrectione iudicij. Joh. v. Licer enim intellectus naturalis sufficiat quod habeamus a deo retributionem. non tamen declarat qualiter. De isto lumine doctrine spiritualis. Authoritas Esa. iij. domus iacob. i. christiani venite ambulemus in lumine dei nostri. Non tamen dic in lumine intellectus nostrus. Ideo dixit christus aliquibus qui erant contenti de primo lumine. sicut intellectus. Adhuc modicum lumen nobis necessarium est in vobis Joh. xij. Tertium lumen nobis necessarium est lumen de exemplo virtuali. Ratio. quia viatores qui habent ire per longam viam et periculosa nec sufficit doctrina. sicut dicere eis verbo sed etiam facto maxime cum in via sunt plures vie. Sicut in via ab hincys quod ad celum in qua primi doctores fuerunt Adazar et Eua. qui in prima dieta errauerunt in via. et consequenter omnes ipsum sequentes. dicitur. Ipsi vero non cognoverunt vias meas quibus in rauis in ira meas introibunt in requiem meam. ps. cxij. Sed venit alius duxor. sicut christus qui nunc errauit viam. Joh. i. Pet. ii. Sequamini vestigia eius quod peccatum non fecit nec inuenitus est dolus in ore eius. Et cum in dicta via siue via paradisi sunt multa

Dñica infra octa. Epiphanie

biuita nō oportet respicere nisi p quam christ' ducor vadit. **P**rimū biuitū est ad sinistrā supbie et vanitatis. Ad dextram māsuetudinis et humilitatis. et p istam iuit christus. Ideo dicit ipse Christus a me. q̄ mitis sum et hūlis corde tē. **M**at. xj. **S**ecundū est avaricia et cupiditas. et misericordia et liberalitas. per primum vadūt ad infernum auarii vslarū raptore fures tē. **R**espice p quā viam iuit christus duxit q̄ dicit **L**uc. vij. **E**stote misericordes sicut pater vester misericors est. **T**ertium est luxurie et carnalitatis p quā vident luxuriosi ad infernum. et mūdicie et puritatis. p quā iuit christ'. Ideo dicit sacra scriptura **H**e est voluntas dei sanctificatio vestra. vt abstineatis vos a fornicatione. et sciat vnlusquisq; vas suū possidere in sanctificatione. s. ad **T**hef. iiiij. **Q**uartū est inuidie et malignitatis. et amoris et charitatis p quam iuit christus. de q̄ **J**ob. **A**pocal. s. **B**ilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. **Q**uintū est gule et voracitatis p quod vadunt gulosi. Et aliud est abstinentie et parcitatis. p quod iuit christ'. Ideo dicit ipsemet **L**uc. xxij. **A**ttendite ne grauenit cor da vestra crapula et ebrietate. et sic de alijs. **A**nd possumus dicere xpo illud **G**enes. xxxij. **P**recedat dñs meus et ego paulatim sequar. **H**e isto lumine dixit ille sanctus senex **S**imeon. videbit oculi mei salutare tuum. Lumen ad revelationē gentium. **L**uc. iiij. **H**e isto dicit thema. Ambulabunt gentes in lumine tuo. **Q**uartū lumen est de gratia diuinali. **A**nde sunt multi qui habent tria predicta lumina tñ nō vadūt ad paradisum quia nō habuerunt istud quartū lumen ppter eo rum malam vitam et defectū. de q̄bus dicit **J**ob. xxvij. **I**psi rebelles fuerunt lumini. s. diuine gratie. Ideo necessarium est istud lumen de gratia diuinali. scz gratia grata facies. que ē quoddam lumen a deo infusum in anima. **C**ui effectū sunt illuminare intellectum de credendis. Inclinare voluntatem in fiendis. et inflammare effectum in desiderandis. **H**e isto lumine **E**sa. x. **S**urge illumina hierusalem. in persona christiana tropologicē. **Q**uia venit lumen tuum et gloria dñi sup te orta est. quia ecce tenebre operient terram. super te autem orietur dñs. suple per lumen gratie. **E**x his sequit q̄ deus reputat nos psonas nobiles. et vult q̄ cum quattuor luminibus. id est. quattuor cereis accensis. vadamus ad paradisum. **C**ū nos sumus vermes putridi et tñ vult q̄ honorabiliter vadamus ad paradisum. Ideo dicit thema. Ambulabunt gentes. scilicet ad paradisum in lumine tuo tē.

Dñica infra octa. Ephie. Termo p̄m.

Voluntas dei bona beneplacens et perfecta. ad **R**hom. xij. et epistola Juxta motiuū thema-

tis in sermone volo vobis declarare breuiter. quid vult deus a nobis. quia hoc est nobis multum necessariū ad sciendum pro habendo hic dñ uinam gratiam et in futuro gloriā dei. **S**ed primo salutetur virgo **M**aria. Voluntas dei bona et **P**ro huius verbi declaratione et materie p̄dicāde introductione. sciendum q̄ inter omnia nobis multum necessaria ad gubernationem vite est scire quid vult deus de nobis. **R**atio. quia nullus seruus potest bene seruire dñs suo nisi sciat ei vo luntatem que sunt que sibi placet. et que illa que sibi displicet. alias credens sibi seruire bene male seruiret. **S**ic nos omnes christiani sumus seruatores Christi. in domū cuius intramus ad seruandum sibi in baptismo in quo p̄mititur nobis vita eterna siue salarium vite eterne. **Q**uādo sacerdos querit quid petis tē. **R**espondet vitam eternam. ergo abrenuncia satane et pompis eius. **R**espondet abrenuncio. Ideo oportet nos scire quid vult deus de nobis de quolibet statu. quid vult a religiosis a clericis quid a dñis quid a prelati quid a diuinitibus quid a paupibus quid a sanis quid ab infirmis vt quilibet se gubernet iuxta voluntatem dei. ppter hoc David orādo dicebat et querebat a deo vt sibi ostenderet qd volebat ab eo. di. **H**omine ad te cōfugi doce me facere voluntatem tuam. quia deus meus es tu. p̄s. cxliij. **N**ota domine ad te cōfugi. scz ad seruendum. **I**do doce me facere voluntatem tuaz que non potest sciri nisi ab eo reueletur. **Q**uis enim hominū potest scire consilii dñi. aut quis poterit cogitare quid velit deus. **S**apien. ix. arguendo a minori. scz si voluntas hominis nō potest sciri nisi reueletur ab homine. quomodo scietur voluntas dei nisi ab ipso reuelef. Ideo modo in novo testamento reuelauit nobis clare quid vult a nobis. ppter hoc deuote dixit apostolus in thema. Voluntas dei bona beneplacens et perfecta. ubi ostēdit apostolus q̄ deus vult a nobis tria principaliiter ad que omnia sunt reducibilia. vult enīz a nobis. **P**rimo conuersiōnem penitētiale. ideo dicit voluntas dei bona. **S**ecundo durationem virtualē. ideo dicit. voluntas dei beneplacens. **T**ertio saluationē celestialem. ideo dicit. voluntas perfecta. **H**ic primo q̄ deus vult a nobis conuersiōnem penitētiale. quia omnes sumus peccatores nec aliquis potest se de peccatis excusare. s. **J**ob. s. **S**i dixerimus. quia peccatum nō habemus. ipsi nos seducimus et veritas in nobis nō est. Ideo vult deus de peccatoribus conuersiōnem penitētiale. quia peccando quilibet veritatem dorsum deo et facie ad bona huius mundi verbi gratia. supbus veritatem dorsum deo et faciez ad honores dignitates officia tē. **I**dem de alijs peccatis avaricie luxurie tē. vult ergo deus vt peccator conuertat se scz vt veritatē dorsum bonis huius mundi honoribus dignitatibus tē. et conuertat